
การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล 1 (ไวโอลิน)

โดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค ระดับอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

The Development of Document Instructional for Fundamental String
Performance 1 (Violin) by Folk Wisdom Apply of Rum Wong YornYook
Song for Undergraduate at KamphaengPhetRajabhat University

อาทิตยา ธาเนรัตน์*

ArthithayaThaneerat

มนัส วัฒนไชยยศ**

ManasWattanachaiyot

บรรจง ชลวิโรจน์***

BunjongCholviroj

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล 1 (ไวโอลิน) โดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยชุดเอกสารประกอบการสอนกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวนทั้งหมด 30 คนโดยเลือกนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานการปฏิบัติไวโอลินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล 1 (ไวโอลิน) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 3. เพื่อสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีภูมิปัญญาพื้นบ้านของคนไทยให้ดำรงสืบต่อไป และแบบประเมินผลการเรียนรู้อ่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล 1 (ไวโอลิน) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีความเหมาะสมในระดับมากและประสิทธิภาพเท่ากับ 83.17/82.562) นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล 1 (ไวโอลิน) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทฤษฎีและการปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การพัฒนาเอกสารประกอบการสอน / ภูมิปัญญาท้องถิ่น / เพลงร่ำวงย้อนยุค

*ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

***อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ABSTRACT

The purpose of this research were 1. The Development of Document Instructional for Fundamental String Performance 1 (Violin) by Folk Wisdom Apply of Rum Wong Yorn Yook Song for Undergraduate students at KamphaengPhet Rajabhat University level on basis of 80/80 criteria 2. To compare achievement of Undergraduate students, before and after the application of the package of Document Instructional. The sample were 30 students in the first semester of academic year 2012. The selected students have basic practice violin. The research instruments were handout on The Development of Document Instructional for Fundamental String Performance 1 (Violin) by Folk Wisdom Apply of Rum Wong Yorn Yook Song for Undergraduate students at KamphaengPhet Rajabhat University and pre-and post-achievement test. The research findings were as follow ; 1) The efficiency of handout on The Development of Document Instructional for Fundamental String Performance1 (Violin) by Folk Wisdom Apply of Rum Wong Yorn Yook Song for Undergraduate students at KamphaengPhet Rajabhat University was high appropriate and effectiveness at the criterion of 83.17/82.56 2) Undergraduate students to learn using the package of Document Instructional for Fundamental String Performance1 was significantly higher than before using the package at 0.05 level of significance.

Keywords : The Development of Document Instructional / by Folk Wisdom / Rum Wong Yorn Yook Song

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ดนตรีเป็นสิ่งที่ธรรมชาติให้มาพร้อมๆ กับชีวิตมนุษย์โดยที่มนุษย์เองไม่รู้ตัว ดนตรีเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์อย่างหนึ่งที่ช่วยให้มนุษย์มีความสุข สนุกสนานรื่นเริง ช่วยผ่อนคลายความเครียดทั้งทางตรงและทางอ้อม ดนตรีเป็นเครื่องกล่อมเกลาคิดใจของมนุษย์ให้มีความเบิกบานบรรเทาให้เกิดความสงบและพักผ่อน กล่าวคือในการดำรงชีพของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายดนตรีมีความเกี่ยวข้องอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ อาจสืบเนื่องมาจากความบันเทิงในรูปแบบต่างๆ โดยตรงหรืออาจเกิดจากขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ เช่น เพลงกล่อมเด็ก เพลงประกอบในการทำงาน เพลงที่เกี่ยวข้องในงานพิธีการ เพลงสวดถึงพระผู้เป็นเจ้า เป็นต้น ดนตรีเป็นศิลปะที่อาศัยเสียงเพื่อเป็นสื่อในการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกต่างๆ ไปสู่ผู้ฟังเป็นศิลปะที่ง่ายต่อการสัมผัสก่อให้เกิดความสุข ความปลื้มปิติพึงพอใจให้แก่มนุษย์ได้ นอกจากนี้ได้มีนักปราชญ์ท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “ดนตรีเป็นภาษาสากลของมนุษยชาติ เกิดขึ้นจากธรรมชาติและมนุษย์ได้นำมาดัดแปลงแก้ไขให้ประณีตงดงามไพเราะเมื่อฟังดนตรีแล้วทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดต่างๆ” นั่นก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เราได้ทราบว่ามีมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นชนชาติใดภาษาใดก็สามารถรับรู้รสชาติของดนตรีได้โดยใช้เสียงเป็นสื่อได้เหมือนกัน มีบุคคลจำนวนไม่น้อยที่ตั้งคำถามว่า “ดนตรีคืออะไร” แล้ว “ทำไมต้องมีดนตรี” คำว่า “ดนตรี” ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายไว้ว่า “เสียงที่ประกอบกันเป็นทำนองเพลง เครื่องบรรเลงซึ่งมีเสียงดังทำให้รู้สึกเพลิดเพลิน หรือเกิดอารมณ์รัก โศกหรือรื่นเริง” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542) จากความหมายข้างต้นจึงทำให้เราได้ทราบคำตอบที่ว่าทำไมต้องมีดนตรีก็เพราะว่าดนตรีช่วยทำให้มนุษย์เรารู้สึกเพลิดเพลินได้คำว่า “ดนตรี” มีความหมายที่กว้างและหลากหลายมากนอกจากนี้ยังมีการนำดนตรีไปใช้ประกอบในกิจกรรมต่างๆ ที่เรารู้จัก

เช่น การใช้ประกอบในภาพยนตร์ เนื่องจากดนตรีนั้นสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการสร้างอารมณ์ลักษณะต่างๆ ของแต่ละฉากได้ พิธีกรรมทางศาสนาก็มีการนำดนตรีเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยจึงทำให้มีความขลัง ความน่าเชื่อถือ ความศรัทธา มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ดนตรีบางประเภทถูกนำไปใช้ในการเผยแพร่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มคนหรือเชื้อชาติ บางครั้งมนุษย์เราใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการแยกประเภทของมนุษย์ออกเป็นกลุ่มๆ เช่น วัยรุ่นในเมืองก็จะชอบฟังเพลงที่มีจังหวะหรือทำนองสนุกๆ ครั้นเผลอความรักหวานซึ่งส่วนวัยรุ่นที่อยู่ในชนบทก็มักจะชอบฟังประเภทเพลงเพื่อชีวิต เพลงลูกทุ่ง วัยหนุ่มสาวก็ชอบเพลงทำนองอ่อนหวานที่เกี่ยวกับความรัก สำหรับผู้ใหญ่ก็มักจะชอบฟังเพลงที่มีจังหวะหรือทำนองที่ฟังสบายๆ และชอบฟังเพลงที่คุ้นเคยมนุษย์เราใช้ดนตรีเป็นเครื่องกระตุ้นในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่นการขับรถ การเรียน การวิ่งเหยาะๆ ออกกำลังกาย เป็นต้น ที่กล่าวมาข้างต้นการใช้ดนตรีเหล่านี้มีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกันคือใช้ดนตรีเป็นส่วนประกอบในการทำร่วมกับกิจกรรมนั้นๆ ส่วนจุดมุ่งหมายอื่นๆ เป็นเรื่องรองลงมา ก่อนที่จะมาเป็นดนตรีให้เราได้ยินได้ฟังกันจนกระทั่งปัจจุบันนี้มนุษย์ได้คิด ได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาแล้วไม่น้อยกว่าพันปีดังนั้นดนตรีจึงถือได้เป็นสิ่งที่มีความคู่กับมนุษย์เลยทีเดียวได้มีดนตรีชนิดหนึ่งซึ่งแตกต่างจากที่ได้กล่าวมาแล้วซึ่งต้องใช้สติปัญญาสมาธิ ความตั้งใจในการฟังดนตรีชนิดนี้เรียกว่า “ดนตรีคลาสสิก” (Classical Music) ส่วนใหญ่มนุษย์ฟังดนตรีประเภทนี้ฟังเพราะความพอใจและความรู้สึกสนุกสนานในการฟังไม่มีเหตุผลหรือจุดมุ่งหมายใดๆ มนุษย์จำนวนมากไม่เข้าใจว่าดนตรีสำคัญอย่างไร ดนตรีจะมีค่าได้อย่างไรในเมื่อเราไม่สามารถใช้มันเพื่อทำอะไรได้เลยเพราะดนตรีเป็นการสื่อในลักษณะของนามธรรม โดยทั่วไปแล้วมนุษย์เราเข้าใจว่าสิ่งของส่วนใหญ่สำคัญเพราะเราจำเป็นต้องใช้มันในลักษณะของรูปธรรม แต่สำหรับดนตรีและงานศิลปะอื่นๆ เช่น ภาพเขียน รูปปั้น ประติมากรรม บทกวี วรรณคดี ฯลฯ มีเพียงกลุ่มคนที่สนใจจริงๆ เท่านั้นที่จะเข้าใจและซาบซึ้ง เพราะความสำคัญของสิ่งเหล่านั้นเป็นไปในแง่ของจิตวิทยา ไม่ใช่ในแง่ของการปฏิบัติ เพราะเหตุใดมนุษย์เราจึงต้องสร้างสิ่งดังกล่าวขึ้นมาซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านั้นการประเมินคุณค่าจำเป็นต้องใช้สติปัญญาและความพอใจของคนคนนั้นจึงจะรู้คุณค่า นอกจากนี้ไม่มีใครรู้แน่นอนว่าความพอใจมีมาตรฐานของการวัดอย่างไร ถึงแม้ว่าจะมีทฤษฎีที่น่าสนใจมากมายสำหรับศึกษาเปรียบเทียบ อย่างไรก็ตามสิ่งที่แน่นอนที่สุดคือ การแสดงออกเหล่านี้เป็นสิ่งที่แยกมนุษย์ออกจากสัตว์ เพราะสัตว์ไม่มีดนตรี ไม่มีความงามทางศิลปะ ฯลฯ นอกจากนี้แล้วมนุษย์ยังแตกต่างจากสัตว์ตรงคำว่า “การดำรงอยู่” (Exist) และ “การดำรงชีวิต” (Live) มนุษย์เราต้องการเพียงแต่เพื่อดำรงชีวิตอยู่เท่านั้น แต่มนุษย์เรายังมีความต้องการสิ่งอื่นๆ เช่น อยากรวยมากขึ้น อยากมีรถหรูๆ ขับ อยากมีบ้านสวยๆ อยู่ อยากมีความเป็นอยู่ที่ดีสบายมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามสัตว์ไม่ได้มีความต้องการอยากจะได้เช่นเดียวกับมนุษย์ (Jekyll, 2555)

สุกรี เจริญสุข (2540) กล่าวถึงความหมายของดนตรีว่า ดนตรีเป็นงานศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยอาศัยเสียงเป็นสื่อถ่ายทอดความรู้สึกของศิลปิน เสียงดนตรีเป็นเสียงที่มีความงาม นำมาเรียบเรียงอย่างมีศิลปะกลายเป็นบทเพลงความแตกต่างระหว่างเสียงดนตรีกับเสียงอื่นๆ คือ เสียงดนตรีเป็นเสียงที่ประดิษฐ์ขึ้น โดยอาศัยความงดงามของเสียง ศิลปินผู้สร้างเสียงได้สอดใส่อารมณ์ลงไปเสียง เพื่อให้เสียงมีความรู้สึกทางศิลปะ ส่วนเสียงอื่นๆ ที่ไม่ใช่เสียงดนตรี เป็นเพียงเสียงที่ขาดคุณสมบัติทางศิลปะ กล่าวคือ ขาดความรู้สึกทางศิลปะในเสียง ขาดวิญญาณศิลปินในเสียงอารมณ์ ความรู้สึก สิ่งที่มากระทบตันทะหน หรือความอยากสิ่งเหล่านี้จะถูกบันทึกลงไปบนดนตรี เป็นคุณสมบัติที่สำคัญของศิลปะ อารมณ์ในดนตรีก็เหมือนกับอารมณ์ชีวิต ศิลปินถ่ายทอดลงไปในผลงานดนตรีที่มีอารมณ์ก็จะสื่อไปกระทบความรู้สึกต่อผู้ชม หรือผู้ฟังได้ ศิลปินเก่งผลงานดี ย่อมมีโอกาสถ่ายทอดอารมณ์ไปสู่ผู้ฟังได้ดนตรีเป็นศิลปะที่ถูกนำไปแปลความหมายต่างๆ มากมาย การค้นหาความหมายในเสียงดนตรี นักภาษาศาสตร์ได้พยายามนำเสียงดนตรีมาตีความ ให้นิยามที่ได้ยินทั่วไปว่า “ดนตรีเป็น

ภาษาสากล” บางครั้งก็จะได้อีกว่า “ดนตรีเป็นภาษาของอารมณ์” การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีทางการศึกษาในรูปแบบต่างๆ เข้ามาใช้เป็นส่วนสนับสนุนการเรียนการสอนอย่างกว้างขวางได้แก่ สิ่งพิมพ์ ตำราเรียน และแบบฝึกหัด แหล่งทรัพยากรในชุมชน ศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center) บทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Text) คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) โปรแกรมการศึกษา (Educational Game) และ เอกสารประกอบการสอน (Instruction Package) โดยเฉพาะการใช้เอกสารประกอบการสอน ซึ่งเป็นสื่อที่สำคัญของการจัดการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเอกสารประกอบการสอน เป็นสื่อการเรียนที่จัดสร้างอย่างมีระบบ โดยมีการใช้สื่อการเรียนรู้แบบผสม มีการวัดผลประเมินผลในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งสื่อแต่ละอย่างจะสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้

ระบบการเรียนการสอนในแต่ละท้องถิ่นนั้น ไม่สามารถนำเอารูปแบบการเรียนการสอนที่ตายตัวนำมาใช้ได้เหมือนกันทุกแห่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายด้านที่สืบเนื่องมาจากวัฒนธรรม ประเพณี เศรษฐกิจทางสังคม สภาพภูมิศาสตร์ สภาพสิ่งแวดล้อมมีสิ่งที่แตกต่างกันออกไป การเรียนการสอนดนตรีในปัจจุบันเราได้นำความรู้ทฤษฎีของดนตรีตะวันตกมาใช้สอนในโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่มีขั้นตอนการจัดการการสอนที่ระบบสามารถทำให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง ทำให้การเรียนการสอนในรูปแบบของชาวตะวันตกได้รับความนิยม อีกทั้งยังเป็นที่ยอมรับจากหลายประเทศ การนำความรู้จากทางตะวันตกส่งผลทำให้ภูมิปัญญาความรู้ท้องถิ่นลดหายไป แต่ถ้าเราสามารถมีวิธีการใดที่จะนำความรู้จากภูมิปัญญาเข้ามาประยุกต์ผสมผสานกับดนตรีแนวตะวันตกได้ก็จะสามารถทำให้ภูมิปัญญาความรู้ของท้องถิ่นเราไม่สูญหายไป ผู้วิจัยเห็นถึงประโยชน์ของการนำดนตรีสากลมาประยุกต์ให้เข้ากับรูปแบบของบทเพลงรางวัลย้อนยุคของไทยซึ่งจากการได้ลงพื้นที่ศึกษาหาข้อมูลการทำวิจัยทางดนตรีรางวัลพื้นบ้าน ของชมรมผู้สูงอายุ อำเภอสว่างอารมณ์ ตำบลสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี ได้ค้นพบความรู้ภูมิเพลงที่มีอยู่ในพื้นที่นั้นว่ามีความน่าสนใจเป็นอย่างสูง

ในการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านวัฒนธรรมเพลงพื้นบ้านครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความสนใจพื้นที่ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานี ซึ่งเป็นแหล่งสำคัญที่มีการละเล่นรางวัลอย่างแพร่หลายในอดีต แต่ในปัจจุบันมีอยู่ไม่มากนัก อีกทั้งพ่อเพลงแม่เพลงที่เป็นต้นแบบในการร้องเพลงรางวัลมีเพียงไม่กี่คน และแต่ละคนล้วนมีอายุมากแล้วทั้งสิ้น จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเพลงรางวัลของชมรมผู้สูงอายุเทศบาลสว่างอารมณ์ ตำบลสว่างอารมณ์ อำเภอสว่างอารมณ์ จังหวัดอุทัยธานีพบว่า มีบทเพลงรางวัลพื้นบ้านที่อยู่น่าศึกษา เนื่องด้วยความไพเราะของบทเพลง ความเป็นเอกลักษณ์ของรางวัลพื้นบ้าน มีความสวยงามของภาษาที่ใช้ อีกทั้งพ่อเพลงแม่เพลงก็มีอายุที่มากขึ้นแล้วขั้นตอนในการถ่ายทอดสู่รุ่นลูกหลานก็ไม่ใช่สิ่งที่สนใจของลูกหลานเท่าที่ควร และลักษณะของการถ่ายทอดบทเพลงก็เป็นไปในแบบที่เรียกว่า “ปากต่อปาก” เป็นการถ่ายทอดที่ไม่มีการจดบันทึกเป็นอักษร และหากเพลงไหนที่ไม่ได้ร้องมานานก็จะลืมและสูญหายไป ทั้งนี้บทเพลงดังกล่าวก็บรรยายถึงวิถีชีวิตในแง่มุมต่างๆ ที่สะท้อนภาพลักษณ์ต่างๆ ทำให้มองเห็นถึงพัฒนาการความเปลี่ยนแปลงได้ส่วนหนึ่ง สิ่งเหล่านี้ได้เกิดจากภูมิปัญญาความรู้ของชาวบ้านที่อยู่ในที่นี้ ฉะนั้นการเก็บรักษาบทเพลงที่ได้รับการถ่ายทอดจึงมีความสำคัญมากเพื่อให้ลูกหลานได้สืบสาน อนุรักษ์วัฒนธรรมอันสวยงามนี้ต่อไป บทเพลงที่พ่อเพลงแม่เพลง ถ่ายทอดมาให้เรามีจำนวนมาก แต่ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลงจากทั้งหมด 9 เพลง มา 1 เพลง คือเพลงวันนี้นั้นมันดี โดยวิธีการคัดเลือกเพลงที่มีเนื้อร้องทำนองที่ฟังง่าย คั่นหู เนื้อหาดีมีความหมาย จังหวะง่ายฟังสบาย ทำให้ง่ายต่อการฟังและการบรรเลงแล้วนำมาพัฒนาให้สอดคล้องกับเนื้อหาในการศึกษาครั้งนี้ จากการรวบรวมเพลงรางวัลไว้ทั้งหมด 9 เพลงได้แก่ 1. วันนี้นั้นมันดี 2. วันใดฉันไม่ได้มา 3. เชิญมาราวังไทย 4. สายลมหวน 5. นกยูงทอง 6. โลกที่เราสร้างสรรค์ 7. ดอกบัวไทย 8. ชิงรางวัลแม่พันทอง 9. วันนี้มีกรรม ซึ่งแต่ละเพลงได้สะท้อนวิถีชีวิตของคนในชุมชนอย่างต่อเนื่องในแต่ละยุคสมัยได้อย่างชัดเจน การถ่ายทอดความรู้เป็นขบวนการของความรู้ในภูมิ

ปัญหาท้องถิ่น เมื่อผู้วิจัยนำมาจัดขั้นตอนในการเรียนพบว่า มีประโยชน์ต่อนักศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพียงแต่ขาดกระบวนการนำความรู้นั้นมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนจะทำให้เกิดการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ ซึ่งการเรียนการสอนนี้ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษาในปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการนำเอาความรู้ของแบบตะวันตกมาผสมผสานกับความรู้ของภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงพื้นบ้าน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาให้อยู่ในระบบของการศึกษาได้ และจะส่งผลให้มีการบันทึกและพัฒนาบทเพลงร่ำวงย้อนยุคให้คงอยู่ไว้ในรูปแบบของเอกสารประกอบการสอนที่นำมาประยุกต์กับบทเพลงพื้นบ้านซึ่งได้มาจากการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลภูมิเพลง อีกทั้งการพัฒนาารูปแบบเอกสารประกอบการสอนแบบใหม่ทำให้มีบทเพลงร่ำวงที่สามารถบรรเลงในรูปแบบเครื่องดนตรีสากลที่ได้มีการผสมผสานกันอย่างลงตัวและไม่บิดเบือนความเป็นเอกลักษณ์ของเพลงร่ำวงย้อนยุคของไทยที่นำมาเป็นส่วนร่วมหนึ่งในการอนุรักษ์ ผู้วิจัยจึงได้นำบทเพลงจำนวน 1 บทเพลงที่ได้เลือกมาเป็นตัวอย่างในการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนได้แก่ เพลงวันนี้นั้นนั้ด มาพัฒนาเป็นการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนในรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล1 (ไวโอลิน) โดยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุคระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เพื่อให้เกิดความรักความเข้มแข็งที่จะอนุรักษ์ รักษาวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้คงอยู่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล1 (ไวโอลิน) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค ระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยชุดเอกสารประกอบการสอน
3. เพื่อสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีภูมิปัญญาพื้นบ้านของคนไทยให้ดำรงสืบต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative) ได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ทั้งหมด 5 ชั้นปี โดยแบ่งนักศึกษาเป็นแขนงวิชาดนตรีไทย ชั้นปีที่ 1 จำนวน 7 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 8 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 5 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 7 คนชั้นปีที่ 5 จำนวน 1 คน แขนงวิชาดนตรีสากล ชั้นปีที่ 1 จำนวน 63 คนชั้นปีที่ 2 จำนวน 22 คนชั้นปีที่ 3 จำนวน 14 คนชั้นปีที่ 4 จำนวน 11 คนชั้นปีที่ 5 จำนวน 1 คน จำนวนรวมทั้งหมด 139 คนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวนรวมทั้งหมด 30 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานการปฏิบัติไวโอลินได้จากนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 จำแนกนักศึกษาแต่ละชั้นปีดังนี้ แขนงวิชาดนตรีสากล ชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คนชั้นปีที่ 2 จำนวน 5 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 5 คน ชั้นปีที่ 4 จำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล1(ไวโอลิน) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค ระดับอุดมศึกษา โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือโดยทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ใน 2 ขั้นตอนคือการวิเคราะห์ความเที่ยงตรง (Validity) หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) หรือเรียกว่า ค่า IOC ได้ค่ามากกว่า 0.5 และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสัมประสิทธิ์แอลฟาโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของ โปรแกรม ประจัญบาน (2550)แบบทดสอบตอนที่ 1 จะได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8416 และตอนที่ 2 คือแบบประเมินเพื่อวัดความสามารถทักษะในการปฏิบัติมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .9242

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบความรู้ก่อนการเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล 1 (ไวโอลิน) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค ระดับอุดมศึกษา โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนเองทั้งหมด ตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ในเอกสารประกอบการสอน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ระยะเวลาในการสอน 16 ครั้ง/8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 8 ชั่วโมงเป็นอย่างน้อย โดยจัดแบ่งนักศึกษาออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เวลาเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล 1 (ไวโอลิน)

สัปดาห์ที่	วันที่เรียน	เนื้อหาที่เรียน
1-2	4-8 มิถุนายน 2555 11-15 มิถุนายน 2555	หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 (16 ชั่วโมง) -แนวคิดในการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนบทเพลงพื้นบ้านร่ำวงย้อนยุคจากภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนปฏิบัติไวโอลิน -ประวัติความเป็นมาของไวโอลินและทฤษฎีดนตรีสากลขั้นพื้นฐาน
3	18-22 มิถุนายน 2555	หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 (8 ชั่วโมง) พื้นฐานการปฏิบัติไวโอลิน -การจับคันชัก -การหนีไวโอลิน -ท่าพัก -เทคนิคการใช้คันชัก -เทคนิคการจับไวโอลินของมือซ้าย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วันที่เรียน	เนื้อหาที่เรียน
4	25-29 มิถุนายน 2555	หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 (8 ชั่วโมง) การวางรูปนิ้วและการใช้คันชักสำหรับไวโอลิน -ตำแหน่งตัวโน้ตและวางรูปนิ้วตามตัวโน้ตบนสายไวโอลินทั้ง 4 สาย -สีไวโอลินโดยเริ่มจากสีสายเปล่าทั้ง 4 สาย -สีไวโอลินตามตำแหน่งตัวโน้ตโดยมีการวางนิ้วที่ถูกต้อง -สีไวโอลินบนตัวโน้ตในอัตราจังหวะต่างๆ
5	2-6 กรกฎาคม 2555	หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 (8 ชั่วโมง) การสีไวโอลินในบันไดเสียงเมเจอร์ -บันไดเสียงเอเมเจอร์
6	9-13 กรกฎาคม 2555	หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 (8 ชั่วโมง) บทเพลงร่ายย่อนยุคจากภูมิปัญญาท้องถิ่น -เพลง วันนี้น้ำมันด
7-8	16-20 กรกฎาคม 2555 23-27 กรกฎาคม 2555	หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 (12 ชั่วโมง) แบบฝึกทักษะในรูปแบบแวริเอชัน (Variation) -VariationA -VariationB -VariationC

3. เมื่อสิ้นสุดการเรียนในเนื้อหาของแต่ละหน่วย ผู้วิจัยจะประเมินผลด้วยแบบทดสอบระหว่างเรียนในแต่ละบทต่างๆ เพื่อรวมผลการประเมินคิดค่าเฉลี่ยเป็นร้อยละ

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังการเรียน โดยใช้การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล1 (ไวโอลิน) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ายย่อนยุค ระดับอุดมศึกษา โปรแกรมวิชานตรศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนการสอน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2. วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบที (T-test for Dependent Samples)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการทดลอง สรุปได้ดังนี้

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล1 (ไวโอลิน) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ายย่อนยุค ระดับอุดมศึกษา โปรแกรมวิชานตรศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 83.17/ 82.56 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพในการทดลองใช้นวัตกรรม ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80/ 80 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติ เครื่องสายสากล1 (ไวโอลิน) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค ระดับอุดมศึกษา โปรแกรมวิชา ดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 24.77 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.28) คิดเป็นร้อยละ 82.56 สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.87 (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.93) คิดเป็นร้อยละ 50.94 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

3. ได้สืบสานวัฒนธรรมและประเพณีภูมิปัญญาพื้นบ้านของคนไทยให้ดำรงต่อไปโดยเยาวชนรุ่นหลัง โดยการนำเข้าไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเกิดความซาบซึ้งถึงความสวยงามของเพลงพื้นบ้าน และเกิดจิตสำนึกที่ดีในการอนุรักษ์เพลงพื้นบ้านสืบไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. เอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล 1 (ไวโอลิน) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค ระดับอุดมศึกษา โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 83.17/ 82.56 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพในการทดลองใช้วัตรกรรม ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ระดับ 80/ 80 เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ หมายความว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายหน่วยแต่ละหน่วยของเอกสารประกอบการสอนฯ คะแนนของนักเรียน ทั้งหมด ได้ค่าเฉลี่ย 83.17 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของ นักเรียนทั้งหมดได้ค่าเฉลี่ย 82.56 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้และสามารถนำมาใช้ในการเรียนการ สอนได้เป็นอย่างดีที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า เนื้อหาในแต่ละบทเรียนได้ถูกนำมาวิเคราะห์แยกออกให้ละเอียด ยิ่งขึ้น โดยเริ่มจากเนื้อหาที่มีความยากง่ายไม่ซับซ้อน ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาจากง่ายไปสู่ยาก ตามลำดับ และเนื่องจากเอกสารประกอบการสอนฯ นี้ได้จัดทำในรูปของสื่อประสม ซึ่งเป็นการนำสื่อการเรียนรู้ หลายอย่างมาสัมพันธ์กันตั้งแต่ สื่อตัวผู้สอน สื่อเอกสาร สื่ออุปกรณ์ดนตรี ซึ่งแต่ละชนิดมีจุดเด่นที่สนับสนุน ประสิทธิภาพการเรียนรู้ต่อกัน จึงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสนใจที่จะเรียนรู้จนจบเนื้อหา ซึ่งตรงกับทฤษฎี การเรียนรู้ของ สกินเนอร์ (Skinner) ว่าด้วยการเสริมแรงข้อหนึ่งว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นรวดเร็วถ้าเนื้อหาสาระที่ เรียนรู้ได้มีการจัดให้เป็นไปตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก และการเรียนรู้ผลแห่งการปฏิบัติเป็นระยะๆ จะช่วย ให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะมุ่งมั่นต่อการเสริมแรงจะเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมซ้ำและ พฤติกรรมของบุคคลส่วนใหญ่ จะเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้แบบปฏิบัติ (Operant Learning) และพยายามเน้น ว่า การตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดๆ ของบุคคล สิ่งเร้าจะต้องมีสิ่งเสริมแรงอยู่ในตัว หากลดสิ่งเสริมแรงลงเมื่อใด การตอบสนองจะลดลงเมื่อนั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฐปนวิวัฒน์ ชุกกลิน (2555, หน้า 13) ได้กล่าวถึง การ ให้ระยะเวลาในการใช้งานระบบอินเทอร์เน็ต ตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกันไว้ สามารถลดพฤติกรรมการขาดความ รับผิดชอบในการทำงานของนักเรียนทั้ง 17 คน ได้เป็นอย่างดีเพราะนักเรียนมีพฤติกรรมในการส่งงาน จนครบ ทุกงานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับระยะเวลาในการใช้งานเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นแรง เสริม มีความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น เพื่อจะได้ใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือคำชมเชยจาก ครูผู้สอนจึงสามารถนำวิธีการนี้ไปใช้กับการปรับพฤติกรรมของนักเรียนคนอื่นๆ ได้ต่อไป

2. จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสาย สากล1 (ไวโอลิน) โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร่ำวงย้อนยุค สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรผลปรากฏว่า คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลัง

เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย แสดงว่าเอกสารประกอบการสอนฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดลองเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ผลดีมากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดกิจกรรมในชุดการสอนเน้นให้ผู้เรียนได้ทดลองฝึกปฏิบัติจริง โดยได้จัดเรียงลำดับของกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนจากง่ายไปยาก มีการทดสอบและปรับปรุงเอกสารประกอบการสอนฯ ในด้านเนื้อหา เวลา กิจกรรม ตลอดจนการประเมินผล ให้มีความเหมาะสมและมีการสาธิตให้การเรียนรู้ได้ดีด้วยการลงมือสัมผัสด้วยตนเอง ในการสอนดังกล่าวนี้เป็นการนำเอาแนวคิดและทฤษฎีการสอนของนักการศึกษาดนตรีและคีตกวีที่ได้ทำการทดลองสอนมาทำการทดลองใช้จนเป็นที่ยอมรับ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ดิวอี้ (Dewey) ที่มีความเชื่อว่านักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีด้วยการลงมือสัมผัสด้วยตนเอง เชื่อว่าการประกอบกิจกรรมด้วยตนเองจะทำให้เกิดการพัฒนาไปสู่ความเจริญก้าวหน้า และตรงตามแนวคิดของ ดร.ชินอิชิ ชูซูกิ นักการศึกษาดนตรีและครูไวโอลิน ชาวญี่ปุ่นที่สอนไวโอลินด้วยวิธีการจำเลียนแบบครูและการทำซ้ำบ่อยๆ เด็กย่อมสามารถให้บรรเลงเครื่องดนตรีได้อย่างดีในวิธีการเรียนของชูซูกิ เด็กเรียนรู้สาระดนตรีต่างๆ และการปฏิบัติดนตรีมากกว่าเทคนิคต่างๆ การคัดเลือกบทเพลงในแบบฝึกหัดของชูซูกิได้นำเสนออย่างเป็นขั้นตอนและมีกระบวนการพัฒนา ต้องปฏิบัติด้วยความสม่ำเสมอ มาตรฐานของบทเพลงฝึกมีการเตรียมความพร้อมในการเรียนดนตรีขั้นสูงขึ้น แม้ชูซูกิจะไม่ได้เน้นการฝึกไสตปประสาทในด้านต่างๆ เช่นเดียวกับวิธีของโคดาอู ออร์ฟ และดาลโครซ แต่เมื่อพิจารณาถึงวิธีการของเขาแล้วจะพบว่ามีการเน้นขั้นตอนของการฟังเป็นพื้นฐานแรก จากนั้นจึงเป็นขั้นตอนของการปฏิบัติเครื่องดนตรี ซึ่งนับว่าเป็นการฝึกไสตปประสาทและนำมาปฏิบัติบนเครื่องดนตรีโดยตรง และสามารถประเมินผลได้จากการเล่นเครื่องดนตรีนั่นเอง (MUSICMAN, 2552) เช่นเดียวกับหลักการของ เบอร์เกตัน และบอร์ตแมน นักการศึกษาชาวอเมริกาที่ว่า ควรสอนเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบของดนตรีโดยใช้วิธีการผสมผสานประสบการณ์ทั้ง 6 ด้าน ประกอบด้วย การฟัง, การร้องเพลง, การเล่นเครื่องดนตรี, การเคลื่อนไหวร่างกาย, การคิดสร้างสรรค์, การอ่านโน้ต และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉรา เคนทุม (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพคือสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ได้แก่ สามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบ มีทักษะการทำงานกลุ่ม มีระเบียบวินัยในการอยู่ร่วมกันในสังคมมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีความภาคภูมิใจในตนเอง และมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มผู้เรียน นักเรียนร้อยละ 75.67 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 73.33 ขึ้นไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุตา เขียวคำ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องเศษส่วน ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับ การสอนเศษส่วน ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 74.57 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 80.64 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80

3.จากการสอดแทรกบทเพลงรางวัลย้อนยุคเข้าไปในกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้น เพื่อเป็นการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาพื้นบ้านของคนไทยให้กับนักศึกษา โดยอาจารย์ผู้สอนมีการนำบทเพลงพื้นบ้านเข้าไปสอดแทรกในกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้นเป็นการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาเกิดความรักในภาษาคำร้อง และรักเสียงการสอดทำนองของเพลงรางวัลย้อนยุคไปพร้อมกับการเรียนปฏิบัติไวโอลิน โดยนักศึกษาเองไม่ทันได้รู้ตัวว่าตนเองนั้นเกิดความหลงใหลในบทเพลงร้องประเภทนี้ไปแล้ว และผลปรากฏว่านักศึกษาที่เรียนเพลงพื้นบ้านไม่เกิดรู้สึกถึงความล้าหลังหรือความไม่ทันสมัยของเพลงแต่ในทางกลับกัน การนี้

นักศึกษาจักเกิดความซาบซึ้งถึงความสวยงามของบทเพลงร้องพื้นบ้าน ไปอย่างไม่ทันรู้ตัวและเมื่อนักศึกษาได้
เล็งเห็นถึงความงดงามของบทเพลงนั้นๆ แล้ว ตัวนักศึกษาเองจะเป็นผู้นุรักษ์และสืบทอดบทเพลงพื้นบ้านต่อไป
ด้วยจิตสำนึกที่ดีต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรมีกิจกรรมเตรียมไว้ให้นักเรียนบางคนที่ศึกษาบทเรียนเสร็จก่อนเพื่อนคนอื่นๆ เช่น
หนังสืออ่านเพิ่มเติม สื่อวีดิทัศน์เกี่ยวกับด้านดนตรีต่างๆ ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม
2. ครูผู้สอนควรบรรยายเสริม นอกเหนือจากเนื้อหาที่มีในเอกสารประกอบการสอนฯ เพื่อให้ผู้เรียน
เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้นส่วนในการสร้างเอกสารประกอบการสอนฯ ประกอบคำบรรยายนั้น ควรใช้ภาษาที่
เข้าใจง่ายเป็นข้อความสรุปสั้นๆ และควรมีภาพประกอบเนื้อหา เพื่อสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น
3. การสอนการปฏิบัติเครื่องสายสากล 1 (ไวโอลิน) นั้นครูผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่าคน
ใดยังไม่สามารถปฏิบัติได้ตามขั้นตอนในกิจกรรมดังกล่าว ก็สามารถให้ผู้เรียนฝึกฝนนอกเวลาได้ จะทำให้กิจกรรม
การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยควรทดลองทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเอกสารประกอบการสอนฯ ในรูปแบบต่างๆ กับ
โปรแกรมวิชาอื่นๆ นอกเหนือจากโปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา เพื่อเพิ่มความหลากหลายในการจัดการเรียนการ
สอนและพัฒนาเอกสารประกอบการสอน
2. ควรขยายผลการทดลองใช้ชุดเอกสารประกอบการสอนรายวิชาปฏิบัติเครื่องสายสากล 1 (ไวโอลิน)
โดยประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพลงร้องย้อนยุค ระดับอุดมศึกษา โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัย
ราชภัฏกำแพงเพชร ไปยังบุคคลสาธารณะทั่วไป เพื่อนำความรู้จากการวิจัยมาใช้ในการบริการวิชาการให้แก่
สังคม

เอกสารอ้างอิง

- ฐปนวัฒน์ ชุกกลิน. (2555).การศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเสริมแรงทางบวก. รายงานวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียน
จุฬารัตนราชวิทยาลัย นครศรีธรรมราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). **ดนตรี**. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. [Online].Available :
: <http://rirs3.royin.go.th/dictionary.asp>. [2555,เมษายน 15].
- ปกรณั ประจัญบาน. (2550). **โปรแกรมวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียน
ด้วย t-test dependent samples**. ภาควิชาวิจัย วัดและประเมินผลการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก.
- สุกรี เจริญสุข. (2540, กรกฎาคม-ตุลาคม). การเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพ: ดนตรี ศิลปะ และกีฬา.
วารสารครุศาสตร์, 26(1) 61-66.
- สุดา เชียงคำ. (2546). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง
เศษส่วน ตามแนวคิดของทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อัจฉรา เคนทุม. (2550). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียน ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Dewey, John. (1963). **Experience and education**. New york : Macmillan Publishing Company.

Jekyll. (2555). **ดนตรีคืออะไร**. [Online]. Available : http://angsila.compsci.buu.ac.th/~it450084/music/music_app/music.htm. [2012, April 10].

Musicman. (2552). **การสอนดนตรีของซูซูกิ (Suzuki Method) ชินอิจิ ซูซูกิ (Shinichi Suzuki, 1898-1998)**. [Online]. Available : <http://changnasan.blogspot.com/2009/02/suzuki-method-shinichi-suzuki-1898-1998.html> [2555, เมษายน 20].